

Neviim (prophètes) - Judges

Chapter 11

- ויפתח הגלעד, ביה גיבור פיל, והוא, בן-אשה זונה; יולד גלעד, את-יפתח.
מתוך אשת-גָּלְעַד לו, בניים; יגלו בני-אשה ויגרשו את-יפתח, ויאמרו לו לא-תונפל בבֵית-אֲבִינוּ – כי בן-אשה אֶחָרֶת, אָמָה.
זברח יפתח מפנֵי אֲסִי, ושב בָּאָרֶץ טוב; תיטלקטו אל-יפתח אֲנָשִׁים רִיקִים, ויצאו עמו. {פ}
תיה, מימים; וילקמו בני-עמן, עם-ישראל.
תיה, באָשָׁר-גָּלְעַד בוֹ – עמן, עם-ישראל.
ויאמרו לפתח לךה, וביתך לטו לקצין; ונלכלה, בני עמן.
ויאמר יפתח, לזכני גלעד, פלא אַתָּם שָׂנָאתֶם אֹתוֹ, ותגרשוּ מִבֵּית אָבִי; ומדוע בְּאַתָּם אֶלְיָה, עטה, כאָשָׁר, צר לךם.
ויאמרו זקנֵי גלעד אל-יפתח, لكن עטה שבתו אלין, ומלכט עמן, ונלכלה עמן; וביתך לטו בראש, לכל ושבו גלעד.
ויאמר יפתח אל-זקנֵי גלעד, אם-משיבים אתם אותו להלחתם בני עמן, גטען, יתוה אָתָם, לפנֵי – אַנְכִי, ארעה لكم לראש.
ויאמרו זקנֵי גלעד, אל-יפתח; יתוה, יתוה שמע בינו-עמן – אם-לא כדברך, כן בעטה.
וילך יפתח עם-זקנֵי גלעד, וישמו בעם אותו עליהם בראש-ולקצין; תיזכר יפתח את-כל-זקנֵי לפנֵי יתוה, במצוותה. {פ}
וישלח יפתח מלכים, אל-מלך בני-עמן לאמור: מה-לי-מלך, כי-באת אליו להלחתם בארכץ.
ויאמר מלך בני-עמן אל-מלך יפתח, כי-לקח ישנאל את-ארץ בעלותו ממצבים, מארכן, ועד-פיבק, ועד-בירדן; ועתה,
בשכבה אתהן בשלום.
וירף עוד, יפתח; וישלח, מלכים, אל-מלך, בני עמן.
ויאמר לו, כי אמר יפתח: לא-לקח ישנאל את-ארץ מואב, ואת-ארץ בני עמן.
כי, בעלתם ממצבים; יילך ישראל במדבר עד-ים-סוף, ויבא קדשה.
וישלח ישראל מלכים אל-מלך אדום לאמור עבירה-זא בארכן, ולא שמע מלך אדום, גם אל-מלך מואב שלח, ולא
אבה; ושב ישנאל, בקדש.
וילך במדבר, ויבא את-ארץ אדום ואת-ארץ מואב, ויבא ממחיה-شمש לארץ מואב, ויקפנו בעבר ארנן; ולא-באו בגבול
מואב, כי ארנון גבול מואב.
וישלח ישראל מלכים, אל-סיכון מלך-קאמרי מלך קשbon; ייאמר לו יسرائيل, בעבירה-זא בארץ עד-מקומיו.
ולא-האמין סיכון את-ישראל, עבר בגבון, ויאסף סיכון את-כל-עמן, ויקפו ביהודה; וילקם, עם-ישראל.
ויתה אלהו אל-ישראל את-סיכון ואת-כל-עמן, ביז' ישראל – עיופם; וירש, ישנאל, את כל-ארץ קאמרי, ישב הארץ הפיה.
וירש, את כל-גבול קאמרי – מארכן, ועד-פיבק, ימן-במדבר, ועד-בירדן.
ועטה, יתוה אלהו ישראל, חורש את-האמרי, מפני, עמו-ישראל, ואטה, תירשנו.
כלא את אשר יורש, כמוש אלהין – אותן – תיבש; ואת כל-אשר הורש, יתוה אלהינו, מפניהם – אותן – ניבש.
ועטה, בטוב טוב אטה, מבליך בז-צפור, מלך מואב: ברוב בב עם-ישראל, אם-בלחם נלכט בם.
בשבת ישראל ביחסון – ובבנוטיה – ובערעור – ובבנוטיה, ובכל-הערים אשר על-ידי ארנן, שלוש מאות, שגה – ומדוע
לא-הצלתם, בעת הריה.
ואנכי, לא-竊אטתי לך, ואטה עשה אתוי בעה, להלחתם ביז' ישבט, יהוה השפט, ביום, בין בני-ישראל, ובין בני עמן.
ולא שמע, מלך בני עמן, אל-דברי יפתח, אשר שלח אליו. {פ}
ותקה על-יפתח רום יתוה, ויעבר את-הgalad, ואת-מוצפה גלעד, וממצפה גלעד, עבר בני עמן.
VIDER יפתח גדר ליתוה, ויאמר: אם-נתון תנן את-בני עמן, בז'.

- 11,31 וְקַיָּה פִּוִּיצָא, אֲשֶׁר יֵצָא מִזְלָתִי בֵּיתִי לְקַנְאָתִי, תְּשׂוֹבֵי בְּשָׁלוֹם, מִבְּנֵי עַמּוֹן-וְקַיָּה, לִיְהֹה, וּמַעֲלִיתִיו, עַלָּה. {פ}
- 11,32 תִּעַבֵּר וְפַתְחֵךְ אֶל-בְּנֵי עַמּוֹן, לְהַלְׁקָתָם בָּם; תִּוַּתְנֵם יְהֹה, בָּדָן.
- 11,33 תִּכְמֵן מַעֲרוֹעָר וְעַד-בָּאָן מִבְּנֵת עַשְׁרִים עִיר, וְעַד אֶבֶל כְּרֻמִּים, מִכָּה, גְּדוֹלָה מְאָז; תִּכְבְּנֵעוּ בְּנֵי עַמּוֹן, מִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. {פ}
- 11,34 תִּבְאֵל וְפַתְחֵךְ הַמַּצְפָּה, אֶל-בֵּיתְךָ, וְהַגֵּה בְּתוֹךְ צָאת לְקַנְאָתָךְ, בְּתִפְפִים וּבְמַחְלוֹתָךְ; וּבְקַהֵלָה, אַיִל-לוֹ מִפְּטָטוֹ בֵּן אָז-בָּת.
- 11,35 תִּיהְיָ בְּרָאֹתָן אֶזְמָה וְיִקְבְּעַת-בְּגָדָיו, וַיֹּאמֶר אֲבָה בְּנֵי הַכְּרָעָה הַכְּרָעָתָנִי, וְאַתָּה, קִיְת בְּעָכְבָּי; וְאַנְכִי, פְּצִיעִי פִּי אֶל-יְהֹהָה, וְלֹא
אָכֶל, לְשׁוֹב.
- 11,36 תִּהְתַּאמֵּר אֶלְךָי, אֲבִי פְּצִימָה אֶת-פִּינְךָ אֶל-יְהֹהָה--עָשָׂה לִי, בַּאֲשֶׁר צָא מִפְּנֵיךְ: אֲסָרֵי אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ יְהֹהָה בְּקָמוֹת, מַאֲבִינָ-מִבְנֵי
עַמּוֹן.
- 11,37 תִּהְתַּאמֵּר, אֶל-אָבִיךָ, יַעֲשֵׂה לִי, פְּצָבָר פְּתָחָה: פְּרַפְּה מִפְנֵי שְׁנִים קְדָשִׁים, וְאַלְכָה בְּעִרְכָּתִי עַל-הַקְרִים, וְאַבְכָה עַל-בְּתוּלִי, אַנְכִי
וּרְעִיטִי (וְרְעִיטִי).
- 11,38 וַיֹּאמֶר לְכָי, תִּשְׁלַח אֶזְמָה שְׁנִים קְדָשִׁים; וְפָלָר הִיא וְרוּעָנִים, וְמַבָּר עַל-בְּתוּלִים עַל-הַקְרִים.
- 11,39 תִּיהְיָ מִקֵּץ שְׁנִים קְדָשִׁים, וְמַשְׁבֵּב אֶל-אָבִיךָ, וְיַעֲשֵׂה לְהָא, אֶת-גָּדָרָן אֶשְׁר בָּצָר; וְהִיא לְאַזְעָה אֹשֶׁר, וְתָהִי חַק בְּיִשְׂרָאֵל.
- 11,40 מִימִים יִמְמָה, תַּלְכֵה בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, לְתִנּוֹת, לְבַת-יִפְתָּח הַגְּלָעִיד-אַרְבָּעָתִים, בְּשָׁנָה. {פ}